

vel muligt. Jeg vilde ønske, at det vilde være muligt at komme til en Realisation af den Lånke, der har været næret, men ganske vist med visse Modifikationer, som kunde tilføre Folkethinget nogle større Fordele, og idet jeg nærer den højeste Agtelse for det andet Thing, kan jeg ikke Andet end udtale det Ønske, at der maatte kunne blive draget saadanne Grændser mellem os, at vi fik alt Vort paa denne Side af den Gang, der fører forbi Finantshovedkassen til Landsthinget, og at Landsthinget fik Resten. Derved vilde vi opnaa virkelige Fordele, og Landsthinget vistnok paa sin Side ligeledes opnaa Noget, som var værd at opnaa. Det er ganske vist, at selv naar en saadan Forandring sker, ville vi ingenlunde have naaet, hvad vi burde have, og hvorpaa vore Bestræbelser maa være rettede; det kunne vi ikke vente at faae, før vi overhovedet faae en særlig Bygning til Rigsdagen, og naar dette vil ske, er jo vanskeligt at sige. Det er rimeligt, at de Unge blandt os ville være blevne gamle, og at de Midaldrende ville være gaaede i Graven, før det naaes; men jeg maa dog sige, at jeg undrer mig over, at der har kunnet gaa 30 Aar hen, uden at der engang er gjort et alvorligt Forsøg i den Retning. Det kunde dog altid være hensigtsmæssigt at forberede et saadant Foretagende; dets Gjennemførelse i Virkeligheden kunde jo saa være forbeholdt den store parlamentariske Guldalder, der nærmer sig. Vi kunne bringe vore Sten til det nye Arbejde, derved at vi nogenledes gjorde vore Lånker klare om, hvorledes det Hele skulde være, og muligt var det jo, at vi kunde bringe denne Lånke i Kombination med en anden, som med saa stor Kraft melder sig, nemlig Forbringen om at skaffe Lokaler til vore offentlige Samlinger. Maa ske kunde en saadan Kombination blive en passende Leilighed for os Alle, men ganske særlig for den ærede Ordfører, til i Gjærningen at lægge for Dagen den Gæmildhed og den Lyst til ved Folkedaad at støtte gode Bestræbelser, som har fundet et Udtryk i Betænkningen paa et Sted, hvor den ikke kunde blive praktisk prøvet.

**Formanden (Krahbe):** Da det ærede Medlem berørte den Fordel, som Folkethinget mulig burde have ved en eventuel Inddragelse af Finantshovedkassens Lokaler, tror jeg at skulde Hensynet til det andet Things høitærede Formand at indskyde den Bemærkning, at i de Forhandlinger, som have været førte imellem os i den Sag, har det været fuldt ud erkjendt fra min Side, at det Lokale, der kunde indvindes, ikke kunde yde mere end en tarvelig Tilfredstillelse af Landsthingets strengeste Fornødenheder. — Jeg har troet det rigtigt at indskyde denne Bemærkning, idet jeg forøvrigt tilføjer, at dette ikke i mindste Maade har berøvet mig

Interessen for Sagens Gjennemførelse; tværtimod.

**Holstein-Ledreborg:** Efter den høitærede Ministers Bemærkninger kunne vi altsaa nu gjøre os noget Haab om, at han vil medvirke til, at Kreditforeninger for Husmænd faae Statshjælp. Derved vil ganske vist noget være afhjulpet af det Savn, der for Liden findes paa dette Omraade, men ogsaa kun Noget; thi den Hjælp, Kreditforeninger kunne yde Husmændene ved Laan, kommer kun en meget indskrænket Del af dem tilgode og kan i hvert Fald ikke udstrækkes til Andre end netop saadanne Husmænd, som have Ford. Der er altsaa ingen Mulighed for, at vi ved at komme ind paa den Vej aabne Udsigt til at udstrække saadanne Laans frugtbare gjørende Virkning ogsaa til andre Samfundsklasser end netop Husmænd. Det er den ene Ulempe. Den anden er den, at vi ad den Vej neppe ville kunne hjælpe en stor Klasse af Husmænd, som findes omtalt eller i hvert Fald ogsaa er tænt paa i Arbejderkommissionens Betænkning, nemlig Leie- og Fæstehusmænd. Det er altsaa kun en meget ufuldkommen Hjælp, og skal der gjøres noget Mere, maa Staten træde til ved Laan paa anden Maade; men efter hvad den høitærede Minister har erklæret, synes der ikke at være nogen Udsigt dertil. Jeg kan derfor kun gjentage, at jeg i høi Grad paastømmer, at et æret Medlem her i Thinget, nemlig det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (E. Nielsen), tilligemed to andre Medlemmer, har taget det paa sig at bringe denne Sag paa Bane, og jeg undrer mig noget over, at den ærede Ordfører har villet gjøre Medførelser eller mindre venlige Bemærkninger ved det Lovforslag, det nævnte Medlem har indbragt. Den ærede Ordfører vil dog indrømme mig een Ting, at Folkethingets Initiativ altid, naar det skal have en mere indgribende Betydning, er forbundet med den Vanskelighed, at man ikke raader over et Personale, som f. Ex. Ministeriet gjør, og altsaa udsætter sig for den Fare, at der kan være Feil i de Lovforslag, man saaledes indbringer; men det forekommer mig, at i en Sag som denne vilde det være rigtigere at støtte og indbringe saadanne Bestræbelser, og jeg synes derfor ikke, der er Grund for den ærede Ordfører til at komme med Bemærkninger af helt modsat Natur. Hvad Spørgsmaalet om Betydningen af de nuværende Forslag angaar, tror jeg, at vi til Slutningen alle blive enige. Jeg skal kun bemærke, at der ikke er Grund for mig til at komme nærmere ind paa det. Jeg agter imidlertid at stemme for dem allesammen. Naarlig efter den høitærede Ministers Bemærkning med Hensyn til det sidste Forslag forekom det mig, at det tabte endnu mere, uden at det derfor er absolut unyttigt, naar man blot ikke venter sig for meget af det. Det tror jeg, man skylder den Befolkning,